

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רי"ד ע"ב

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּלָא כְּתִיב שְׁנִים, אֶלָּא שְׁנִי. וְלִסְטָרָא (קס"ד ע"ב) אַחֲרָא יְהִינן לִיה תּוֹסַפֶּת אֲתוּוֹן, דְּכְתִיב וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאַהֲלָהּ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעוֹת, תּוֹסַפֶּת אֲתוּוֹן וְאִיהוּ גְרִיעוֹתָא. וּבִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה, שְׁנִי עֲשֵׂר וְלֹא יִתִּיר. וְהָכָא עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה. וְכֹלָא אִיהוּ גְרִיעוֹ גְּרִיעוֹ לְגַבִּיָּה, וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ לְהָהוּא רַע עֵין, לְאַשְׁלֵמָא עֵינִיָּה וְאִיהוּ בְּגִרִיעוֹ. (כגוונא דא אַרוּנָה, תּוֹסַפֶּת אֲתוּוֹן וְלֹא כְתִיב אַרוּן)

תרגום לעברית

בְּצַד הַקְדָּשָׁה גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתִיּוֹת, וְנוֹסַפֶּת קְדָשְׁתּוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (מלכים א ז) עַל שְׁנֵי עֲשָׂר בָּקָר. גֵּרַע מ'ם, שְׁלֹא כְּתוּב שְׁנִים, אֶלָּא שְׁנִי. וְלִצַּד הָאֲחֵר נוֹתְנִים תּוֹסַפֶּת אוֹתִיּוֹת, שְׁכָתוּב וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאַהֲלָהּ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעוֹת. תּוֹסַפֶּת אוֹתִיּוֹת, וְהוּא חֶסְרוֹן. וּבְצַד הַקְדָּשָׁה שְׁנֵי עֲשָׂר וְלֹא יוֹתֵר. וְכֵאן עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעוֹת. תּוֹסַפֶּת חֶסְרוֹן אֵלָיו. וְכֵן צְרִיךְ לְאוֹתוֹ רַע עֵין לְהַשְׁלִים אֶת הָעֵין שְׁלוֹ, וְהוּא בְּחֶסְרוֹן. (כדגמא זו אַרוּנָה, תּוֹסַפֶּת אוֹתִיּוֹת, וְלֹא כְתוּב אַרוּן).

תא חזי, סטרא דקדושה אקרי ארון הברית. וההוא ארון הברית, אתחזי לגופא למיעל ביה דיוקנא דאדם. ועל רזא דא, אינון חסידי קדישין, כד הוו מפטרי מהאי עלמא, הוו אעלין לון בארון. דהא סטרא אחרא לא מתתקן בגופא, ולאו איהי בכללא דגופא דאדם. ובגין דא לא אתברון גופייה ליההוא סטרא אחרא, בגין דלאו אינון (הקדמה ו' ע"ב) בכללא דגופא דאדם.

תרגום לעברית

בא וראה, צד הקדשה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית ראוי לגוף להכניס בו דיוקן אדם. ועל סוד זה, אותם חסידים קדושים, כשהיו נפטרים מהעולם הזה, היו מכניסים אותם בארון, שהרי הצד האחר אינו מתקן בגוף ואינו בכלל של גוף האדם. ולכן לא נבראו גופים לאותו צד האחר, משום שאינם בכלל של גוף אדם.

טקסט הזוהר

ביוסף מה כתיב, (בראשית נ) ויישם בארון תרין יודין אמאי. אלא דאתחבר ברית בברית. רזא דלתתא ברזא דלעילא. ועאל בארונא. מאי טעמא. (ס"א תא חזי סטרא דקדשה אקרי ארון הברית וההוא ארון הברית אתתקן לאעלא ביה רזא דאורייתא דאיהי רזא דדיוקנא דגופא קדישא. כגוונא דא לתתא אתתקן ארונא לאעלא ביה דיוקנא דגופא רזא דאדם ומאן איהו דקאים ברזא דאדם מאן דנטיר את קיימא קדישא ועל רזא דא אינון חסידי קדישין כד הוו מפטרי מהאי עלמא הוו אעלין לון בארונא בגין דלא אתחזי למיעל בארונא אלא מאן דנטיר להאי ברית את קיימא קדישא. ביוסף מה כתיב ויישם בארון) בגין דנטיר ברית קדישא, ואתקיים ביה. להכי אתחזי לאעלא בארונא, וכלא כדקא חזי.

מה כתוב ביוסף? ויִישָׁם בְּאֵרוֹן. לָמָּה שְׁתִּי יוֹדִי'ם? אֲלֹא שֶׁהַחֲבֵרָה בְּרִית בְּכָרִית, סוֹד שְׁלִמְטָה בְּסוֹד שְׁלִמְעָלָה, וְנִכְנָס בְּאֵרוֹן. (בא וראה, צד הקדשה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית נתקן להכניס בו סוד התורה, שהיא סוד של הצורה של הגוף הקדוש. כמו כן למטה נתקן ארון להכניס בתוכו צורת הגוף, סודהאדם. ומי הואשגמצאבסוד אדם, 'מי ששומר אות ברית הקדוש, ועל סוד זה אותם חסידים קדושים, כאשר היו נפטרים מעולם הזה, היו מכניסים אותם בארון, משום שלא ראוי להכנסבארוןאלאמיששמרלבריתו, אותקיום הקדוש. ביוסף מה כתוב, ' ויִישָׁם בארון) מָה הַטֵּעַם? מִשּׁוּם שֶׁשֹּׁמֵר הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקִיָּים בּוֹ. לָכֵן רָאוּי לְהַכְנִס בְּאֵרוֹן, וְהַכֵּל בְּרָאוּי.

טקסט הזהיר

בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאָמַר, וְיִי לְבָנִי עֲלֵמָא, דְּלֹא יָדְעִי לְהָהוּא כְּסוּפָא. וְיִי לְהָהוּא עוֹנֶשָׁא, דְּכָל מֵאן דְּבָעִי עָאֵל בְּאֵרוֹנָא. בְּגִין דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ לְמִיעַל בְּאֵרוֹנָא, בְּרִצְדִּיק, דִּידַע בְּנִפְשִׁיהּ, וְאִשְׁתְּמוּדַע בְּגִרְמִיהּ, דְּלֹא חָטָא בְּהָהוּא בְּרִית, אֶת קִימָא קְדִישָׁא, מִעוֹלָמוֹי, וְקָא נָטִיר לִיהּ בְּדָקָא יָאוּת. וְאִי לֹא, לֹא אֶצְטְרִיךְ לִיהּ לְמִיעַל בְּאֵרוֹנָא, וְלִמְפָּגֵם אֵרוֹנָא.

תרגום לעברית

בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאָמַר, אוֹי לְבָנִי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אוֹתָהּ בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתוֹ עֹנֶשׁ שֶׁל כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהַכְנִס לְאֵרוֹן, כִּי לֹא צָרִיךְ לְהַכְנִס לְאֵרוֹן, פֶּרֶט לְצַדִּיק שִׁיּוּדַע בְּנִפְשׁוֹ וְנוֹדַע בְּעֶצְמוֹ שֶׁלֹּא חָטָא בְּאוֹתָהּ בְּרִית, אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ, מִעוֹלָמוֹי, וְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בְּרָאוּי. וְאִם לֹא, לֹא צָרִיךְ לְהַכְנִס לְאֵרוֹן וְלִפְגֹּם אֶת הָאֵרוֹן.

רָזָא אֲצִטְרִיךְ לְאַתְחַבֵּר בְּאֵת קִיּוּמָא קִדִּישָׁא דְאִיהוּ רָזָא דְאַתְחֲזִי לֵיהּ, וְלֹא לְאַחֲרָא. דְּהָא אַרְוֹן לֹא אֶתְחַבֵּר אֶלָּא בְּצַדִּיק, דְּנָטִיר אֶת קִיּוּמָא קִדִּישָׁא. וּמֵאֵן דְּפָגִים בְּרִית וְעָאֵל בְּאַרְוֹנָא, וְוִי לֵיהּ, דְּפָגִים לֵיהּ בְּחִיּוּי. וְוִי לֵיהּ דְּפָגִים לֵיהּ בְּמִיתָתִיהּ. וְוִי לֵיהּ מִהֵהוּא עוֹנֶשָׁא. וְוִי לֵיהּ דְּפָגִים אֶת וְאַרְוֹן קִיּוּמָא קִדִּישָׁא. וְוִי לֵיהּ לְהֵהוּא כְּסוּפָא, דְּנִקְמִין מִנִּיהּ נִקְמַת עֲלָמִין, נִוְקְמָא דְעֲלָמָא דָּא, וְנוֹקְמָא דְהֵהוּא פְּגִימוּ. וְרָזָא דָּא כְּתִיב (תהלים קכה) כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים.

תרגום לעברית

הַסּוּד שְׁצַרִיךְ לְהִתְחַבֵּר בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ הוּא הַסּוּד הָרָאוּי לוֹ, וְלֹא לְאַחֵר. שְׁהָרִי אַרְוֹן אֵינּוּ מִתְחַבֵּר אֶלָּא בְּצַדִּיק שְׁשׁוּמֵר בְּרִית קִדְּשׁ. וּמִי שְׁפּוֹגֵם אֶת הַבְּרִית וְנִכְנָס בְּאַרְוֹן - אוֹי לוֹ שְׁפָגִים אוֹתוֹ בְּחִיּוֹ, וְאוֹי לוֹ שְׁפָגִים אוֹתוֹ בְּמִיתָתוֹ. אוֹי לוֹ מֵאוֹתוֹ עֹנֶשׁ. אוֹי לוֹ שְׁפָגִים הָאוֹת וְאַרְוֹן הַבְּרִית הַקִּדּוּשׁ, אוֹי לוֹ מֵאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, שְׁנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת עוֹלָמִים - נִקְמָה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִקְמָה שֶׁל אוֹתוֹ פְּגָם. וְסוּד זֶה כְּתוּב, (תהלים קכה) כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים.

טקסט הזוהר

בְּשַׁעֲתָא דְדִינִין לֵיהּ בְּהֵהוּא עֲלָמָא, מְסַתְּכָלֵן בְּעוֹכְדוּי, אִי הוּא פְּגִים רָזָא דְבְּרִית קִדִּישָׁא דְחֲתִים בְּבִשְׂרִיהּ. וְהַשְׁתָּא פְּגִים אַרְוֹנָא (דְּבְּרִית) דִּילֵיהּ בְּהָאִי. הָאִי לֵית לֵיהּ חוּלְקָא בְּצַדִּיקִיָּא. מְסַתְּכָלֵן בֵּיהּ, וְדִינִין לֵיהּ, וּמִפְּקִי לֵיהּ לְבַר מְכַלְלָא דְאָדָם. כִּיּוֹן דְּאַפְקִי לֵיהּ מְכַלְלָא דְאָדָם, אַפְקִי לֵיהּ מְכַלְלָא דְכָלְהוּ אַחֲרָנִין, דְּאַתְעֵתְדוּ לְחַיִּי עֲלָמָא, וַיְהִי לֵיהּ לְהֵהוּא (אֲרוֹן) סְטָרָא דְלֹא אֶתְכַלִּיל בְּרָזָא דְגּוּפָא דְאָדָם. כִּיּוֹן דְּאַתְמַסֵּר לְהֵהוּא סְטָרָא, וְוִי לֵיהּ, דְּאַעֲלִין לֵיהּ בְּגִיָּהֶם, וְלֹא נִפִּיק מִנִּיהּ לְעֲלָמִין. עַל דָּא כְּתִיב (ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי וְגו' . אֵינּוֹן דְּאַשְׁתְּאָרוּ מְכַלְלָא דְאָדָם.

בשעה שדנים אותו באותו עולם, מסתכלים במעשיו. אם היה פוגם את סוד ברית הקדש שחתום בכשרו, ועכשו פוגם את הארון (הברית) שלו בזה - לזה אין חלק בצדיקים. מסתכלים בו ודנים אותו, ומוציאים אותו מכלל של אדם. כיון שהוציאו אותו מכלל של אדם, מוציאים אותו מכלל של כל האחרים שנועדו לחיי עולם, ונותנים אותו לאותו (ארון) צד שאינו נכלל בסוד של גוף האדם. כיון שנמסר לאותו צד - אוי לו שמכניסים אותו לגיהנם, ולא יוצא משם לעולמים. על זה כתוב, (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי וגו'. אותם שנשארו מכלל של אדם.

טקסט הזהר

והני מלי כד לא עבד תיובתא שלימתא. תיובתא דאיהי אתחזייתא לחפייא על כל עובדוי. ועם כל דא טב ליה דלא יעול בארונא, דהא כל זמנא דגופא קיים, נשמתא אתדנת, ולא עאלת לאתרה. בר אינון חסידי עליונין קדישין, דאתחזון לסלקא בגופיהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

והדברים הללו, כשלא עשה תשובה שלמה, תשובה שראויה לכסות על כל מעשיו. ועם כל זה, טוב לו שלא יכנס לארון, שהרי כל זמן שהגוף עומד, הנשמה נדונית ולא נכנסת למקומה, פרט לאותם חסידים עליונים קדושים שראויים לעלות עם גופם. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזהר

בגין דלית חובא דקשאיא קמיה קודשא בריה הוא, כהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא. ודא לא חמי אנפי שכינתא, על חובא דא כתיב (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי'. וכתיב (תהלים ה) לא יגורך רע.

משום שאין חטא קשה לפני הקדוש ברוך הוא כמו זה שמשקר ופוגם את אות ברית הקדש, וזה אינו רואה פני שכינה, ועל חטא זה כתוב, (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'. וכתוב, (תהלים ה) לא יגרר רע.

טקסט הזהיר

מה כתיב הכא, ויעש בצלאל את הארון. וכי אמאי לא עבדו אינון חכימין, דעבדו משכנא, ית ארונא. אלא בצלאל, סיומא דגופא דאיהו (רע"ד ע"א) רזא דברית קדישא, ונטר ליה, ואיהו קאים בעדבא דחולקיה. איהו אשתדל בעובדא דיליה, ולא אחרא. אתו כלוהו חברייה, ונשקו ליה.

תרגום לעברית

מה כתוב כאן? ויעש בצלאל את הארון. וכי למה לא עשו אותם החכמים שעשו את המשכן את הארון? אלא בצלאל סיום הגוף, שהוא סוד הברית הקדוש, ושמר אותו, והוא עומד בנחלת חלקו. הוא השתדל במעשה שלו ולא אחר. באו כל החברים ונשקו אותו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ה ע"א) ♦

טקסט הזהיר

כד מטו לגבי דרבי שמעון, וסדרו מלין אלין קמיה, כל מה דאתמר בההוא אורחא. פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

תרגום לעברית

כשהגיעו לרבי שמעון וסדרו הדברים הללו לפניו, כל מה שנאמר באותה דרך, פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. הפסוק הזה נתבאר. אבל בפסוק הזה יש להתבונן, וארח צדיקים, אותה דרך שהצדיקים הלכו בה,

היא דרך אמתית, דרך שהקדוש ברוך הוא רוצה בה, הדרך שהוא הולך לפניהם, וכל אותן מרכבות באות לשמע דברים שהם מדברים ואומרים בפיהם. כאור נגה, שמאיר והולך, ולא נחשך (כלל), בדרך אותם הרשעים שדרךם תמיד חשוכה, כמו שנאמר, דרך רשעים כאפלה וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.